

Uzasadnienie

Podstawa prawna

- 1) art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, z późn. zm.):
„Art. 18. 1. Do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej.
2. Do wyłącznej właściwości rady gminy należy: (...)
15) stanowanie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy.”;
- 2) art. 13b ust. 3 i 4 oraz art. 13f ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, z późn. zm.):
 - a) „Art. 13b (...)
 3. Rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania.
 4. Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania:
 - 1) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a lub b, z tym że opłata za pierwszą godzinę postoj u pojazdu samochodowego nie może przekraczać:
 - a) w strefie płatnego parkowania - 0,15% minimalnego wynagrodzenia, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207),
 - b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania - 0,45% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w lit. a;
 - 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
 - 3) określa sposób pobierania opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.”,
 - b) „Art. 13f 1. Za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się opłatę dodatkową.
 2. Rada gminy (rada miasta) określa wysokość opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób jej pobierania. Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 10% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”.

Stan faktyczny

Obecnie obowiązuje uchwała nr XXVI/712/20 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 września 2020 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania oraz śródmiejskiej strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania oraz w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2020 r. poz. 5249 oraz z 2022 r. poz. 2567 i poz. 3467).

Propozycja zmian

Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu wnioskuję o wprowadzenie do uchwały nr XXVI/712/20 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 września 2020 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania oraz śródmiejskiej strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania oraz w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej (dalej uchwała), następujących zmian w § 14:

- 1) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:
 - „1. Ustala się opłatę dodatkową za nieuiszczenie opłaty za każdorazowy postój pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania oraz w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania w wysokości kwoty odpowiadającej równowartości 10% minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207).

2. Ustala się opłatę dodatkową za nieuiszczenie opłaty za postój pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania oraz w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania po upływie czasu określonego na wydruku z parkomatu lub po upływie czasu opłaconego telefonem komórkowym w wysokości kwoty odpowiadającej równowartości 6% minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
 3. W przypadku uregulowania opłaty dodatkowej w terminie 7 dni od dnia wystawienia lub doręczenia zawiadomienia, na zasadach określonych w ust. 7:
 - 1) wysokość opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu do wysokości kwoty odpowiadającej równowartości 5% minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
 - 2) wysokość opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 2, ulega obniżeniu do wysokości kwoty odpowiadającej równowartości 3% minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”;
- 2) uchyla się ust. 4.

Uzasadnienie

Zwiększenie w 2019 roku wysokości stawek opłaty dodatkowej za nieuiszczenie opłaty za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania oraz wprowadzenie w 2021 roku stawek opłaty dodatkowej za nieuiszczenie opłaty za postój pojazdów samochodowych w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania miały z założenia przyczynić się do zniechęcenia użytkowników dróg publicznych do pozostawiania pojazdów na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych bez uiszczenia stosownej opłaty.

Niemniej, ustalony podczas przeprowadzonego w listopadzie 2021 roku badania funkcjonowania strefy płatnego parkowania i śródmiejskiej strefy płatnego parkowania, na poziomie 30% odsetek pojazdów, które nie posiadały wniesionej opłaty za postój, świadczy jednoznacznie o utrwalonym u użytkowników dróg przekonaniu o możliwości uniknięcia ustawowych opłat za postój, a w konsekwencji zwiększoną zajętość płatnych miejsc postojowych oraz zmniejszoną rotację pojazdów.

W pierwszym półroczu 2022 roku wystawionych zostało łącznie 30 963 zawiadomień o ustaleniu faktu nieuiszczenia opłaty za postój (opłat dodatkowych) na kwotę 4 440 800 zł, przy czym:

- 1) w strefie płatnego parkowania – 10 683 zawiadomień na kwotę 1 449 280 zł;
- 2) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania – 20 280 zawiadomień na kwotę 2 991 520 zł.

Udział zawiadomień wystawionych w wyniku:

- 1) nieuiszczenia opłaty za postój – 22 248 szt., co stanowi 72 % całkowitej liczby zawiadomień;
- 2) przekroczonego czasu opłaty – 8 715 szt., co stanowi 28 % całkowitej liczby zawiadomień.

Istotnym pozostaje fakt, iż 40% wystawionych zawiadomień opłaconych zostaje w terminie uprawniającym do obniżonej wysokości opłaty, tj. 7 dni od daty wystawienia zawiadomienia.

W świetle art. 13f ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, z późn. zm.): „Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 10% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę”. Tym samym wskazane wyżej wysokości stawek opłaty dodatkowej są zgodne z obowiązującym stanem prawnym.

Wraz z wprowadzeniem zwiększonych stawek opłaty dodatkowej, zasadnym jest pozostawienie uprawnienia do obniżonej o połowę wysokości opłaty dodatkowej, tj. odpowiednio 5% i 3% minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, w przypadku jej dobrowolnego uregulowania w terminie 7 dni. Uprawnienie to jest rozwiązaniem racjonalnym i wartym pozostawienia – z jednej strony umożliwia użytkownikom dróg bezproblemowe uregulowanie opłaty po preferencyjnej stawce w jednym z ponad 400 parkomatów, z drugiej strony ogranicza koszty dochodzenia nieuregulowanych należności, poprzez zmniejszenie liczby spraw, w których opłata dodatkowa nie została uregulowana w terminie.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu, zachodzą ustawowe przesłanki zwiększenia wysokości opłaty dodatkowej, co winno przyczynić się do poprawy warunków ruchu drogowego, zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych oraz do realizacji celów

Wrocławskiej polityki mobilności ustalonej uchwałą nr XLVIII/1169/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 września 2013 r.

Wejście w życie uchwały: 1 stycznia 2023 r.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.

Mając na uwadze powyższe podjęcie przedmiotowej uchwały jest w pełni zasadne.